A°. 1841. N°. 101.

ARNHEMSCHE COURANT

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

WOENSDAG 26 MEI.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

's Konings weifeling.

Neque suspiciones imbecillas, aut inania famae pertimescenda.
TACIT. *Ann.* II.

Meermalen reeds betreurden wij de weifeling des konings; eene weifeling die het ontluiken en ontwikkelen van zoo veel goeds weerhoudt, die zoo veel noodlottige kiemen wortel laat schieten. Hier kwelt de algemeene onzekerheid het land en maakt het ontevreden, daar brengt zij de regering in minachting en berooft haar van allen steun. Geene partij te kiezen, is de nadeeligste partij kiezen; stelselloos rond te tasten, is het onfeilbaarste middel om, met den besten wil overigens, fout op fout te begaan. Die allerlei maatregelen neemt, werkt zijne eigene maatregelen tegen; die iedereen behagen wil, maakt zich niemand te vriend.

Hoe groote voorstanders wij ook zijn van, in het politische, den koning buiten de discussie te laten, en hem af te zonderen van wat men de regering noemt; hier kan het niet, want er bestaat hier nog geene regering. De koning, van wien men de zamenstelling eener regering verwachtte, doet het niet. Wat zou men hier *de regering* noemen, als men van *den geest*, van *het stelsel* der regering spreken wil? Het kabinet, de ministers? Maar de ministers zijn, gelijk openlijk bekend is, mannen van de verschillendste gevoelens en inzigten, zij zijn schier in verklaarden strijd met elkander; wie zou van zoodanige vereeniging één geest, één stelsel verwachten? Wat integendeel verwacht moet worden, is, dat zij, in den raad van ministers en in bijzonder gehoor bij den koning, elkanders inzigten bestrijden, elkanders maatregelen pogen te verijdelen, en dat nu eens de eene dit, dan weder de ander dat doordrijft.

De botsing van gevoelens en inzigten, de tweedragt, die onder de ministers bestaat, vertoont zich mede tusschen de ministers en hunne ondergeschikte ambtenaren. Het heette algemeen dat er ontzaggelijke sommen verspild, onwettig uitgegeven waren; wij kregen een anderen minister van financiën; maar al de overige hooge ambtenaren bleven aan; de leden der Rekenkamer, die de rekeningen hadden behooren te controleren, die, als mannen van eer, hun ontslag hadden behooren te vragen, zoodra zij zich gedwongen zagen onwettigheden lijdzaam aan te zien, — bleven aan; de minister moest dus alles *alleen* doen? of werken met mannen, geholpen door mannen, die zoo lang in gansch anderen geest hadden gewerkt? — En gelijk onder financiën, zoo ook onder binnenlandsche zaken. Men krijgt een nieuwen minister; men behoudt dezelfde gouverneurs; de gouverneurs der oude regering, doortrokken met haren geest, van alle vrijzinnigheid en bezuinigingen afkeerig. Men zegt vrijzinnige gevoelens te koesteren, den constitutionelen weg te willen inslaan; al wat de Arnhemsche kolommen reeds jaren lang beweerden wordt thans openlijk of stilzwijgend toegestemd: het heillooze der volharding, de geldverspilling, de gebrekkige wetten, de gebrekkige inrigting van menigen tak van bestuur, de verdooving van nationalen geest, de onverdraagzaamheid in het godsdienstige, kortom, schier alles, — en hij die deswege den val dezer courant beraamde, eenen kruistogt tegen haar uitschreef, — blijft toch gouverneur van Gelderland.

Wij hadden gelijk of ongelijk: zoo wij ongelijk hadden, waarom treedt men dan tot onze gevoelens toe? waarom dan niet voortgegaan op dezelfde wegen? waarom dan thans van de feilen der oude regering gesproken? — Zoo wij gelijk hadden, zoo men ten onregte den uitgever dezer bladen krenkte in zijn financiëel belang, waarom dan hem, die het deed, in zijnen post gelaten; hem, den voorstander der oude regering; hem, den medestemmer bij de verkiezingen.

De heer VAN HEECKEREN moge een braaf huisvader, een vroom kerkganger wezen; wij betwisten het niet; hij moge een uitstekend ouderling zijn; maar tot gouverneur is hij volstrekt ongeschikt. In het oog der regering schijnt hij echter een zeer verdienstelijk of ontzaggelijk persoon. Want verdienstelijke generaals zet men ter zijde, alleenlijk omdat zij oud zijn (getuige de generaal MEIJER, die nog al zijne ligchamelijke en verstandelijke vermogens bezit); doch de gouverneur van Gelderland, wiens politische verdiensten wij gerust als raadsel durven opgeven, blijft in functie, niettegenstaande zijnen ouderdom, niettegenstaande zijne voorbeelddelooze doofheid.

En op die wijze wil men dat de natie aan een veranderd regeringstelsel, aan opregt bedoelde verbeteringen zal gelooven? terwijl het eerste vereischte van elk goed bestuur, eenheid van inzigten en maatregelen, allerwege te vergeefs gezocht wordt?

Was er, bij den aanvang der nieuwe regering, iets boven twijfel verheven, het was dat de natie een ander regeringstelsel verlangde, een ander bestuur, andere staatslieden dan die welke het land aan den rand des verderfs hadden gebragt.

Dit werd door niemand betwist. Het *Handelsblad*, hetwelk de vorige regering zoo lang had verdedigd, sprak nu van *schandelijke geldverspillingen*; zij die ze hadden gepleegd, zij die ze hadden gedoogd — en wie zouden zulks zijn, zoo het niet, in de eerste plaats, de ministers waren — werden nu hevig gegispt. Niemand verdedigde de handelingen en de mannen der oude regering meer. De *Avondbode*, die nu zelfs zijne laatste honderd toehoorders wankelen zag, zweeg. In de Kamer, even als in de pers, verliet zich geene enkele stem ten voordeele der mannen van de oude regering. Iedereen laakte of betreurde het verleden, iedereen hoopte en vertrouwde op de *nieuwe regering*. Nooit dacht men in een land zoo eenstemmig over een bestuur, als bij de troonsbestijging van WILLEM II over het bestuur onder WILLEM I gedacht werd, — en de mannen die dat bestuur hoofdzakelijk uitmaakten, de heeren VAN DOORN, VAN MAANEN, VERSTOLK bezitten hunnen post nog, staan nog aan het roer!

De partij, de noodlottige, de vaderlijke partij, de bevoorregte oligarchie, die toen geheel verslagen stond, die geene stem durfde verheffen, — deze partij, ziende dat men hare hoofden niet aan durfde, dat er voor schimmen teruggedeinsd werd, schepte adem eerst, moed vervolgens, en maakte van de weifeling gebruik om goede bedoelingen in verdending te brengen, om geruchten te verspreiden ter ondermijning van een gezag, hetwelk zij gevoelde dat haar niet gunstig zijn zou.

Zij daarentegen, die zich aan het vooruitzigt op een nieuwe regering hadden verheugd, die zich, zoodra zij werkelijk aangebroken ware, om haar zouden hebben geschaard; — zij zagen zich weerhouden, zij wilden geene krachten bijzetten aan een gezag, welks bedoelingen zij niet kenden, hetwelk hare oude tegenpartij in eer en anzien liet.

Nergens alzoo was men gerust; nergens wist men wat men te wachten had; niemand vertrouwde die nieuwe regering.

Had de koning onvertraagd een nieuw ministerie zamengesteld, hetwelk alle welgezinden vertrouwen had kunnen inboezemen, uit welks zamenstelling men den aanstaanden geest en de bedoelingen der regering had kunnen opmaken; ware de raad van state daarmede in harmonie gebragt; had men aan het hoofd der provinciën gouverneurs zien optreden, van welke men eene opregte medewerking tot de beoogde maatregelen van verbetering had kunnen verwachten, — zoo zou eene aanzienlijke, krachtige partij zich aanstonds om die nieuwe regering hebben geschaard, haar hebben ondersteund en innige wortels hebben doen schieten; de partij der oude regering, de mannen van voorregt en schuldenstapeling, hadden alsdan het hoofd niet opgeheven, of het ware terstond verplet geworden.

Al de morele kracht der natie ware op de hand der nieuwe regering geweest, zoodra men slechts eene nieuwe regering gezien had; eene constitutionele, verlichte, krachtige regering, overtuigd van de noodwendigheid om door inkrimping van uitgaven de financiële bressen te herstellen.

Niets van dit alles, niets stelselmatigs, niets wezenlijk voldingends geschiedt er; hier en daar een halve maatregel, die de bevoorregten slechts verontrust en wrevelig maakt, zonder hen te knakken, zonder de constitutionele partij te voldoen; hier en daar eene benoeming, meer als het ware om hinderlijke personen te amortiseren, dan om werkelijke verandering te bejagen; beloften, wier vervulling wordt verschoven, wier vervullig meer en betwijfeld wordt. Overal heeft men hartstogten opgewekt; men hoede zich nu voor derzelver gisting. De zeeman die geen koers zeilen wil, en tusschen de klippen blijft dobberen, strandt onfeilbaar op eene derzelve.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 15 *mei*. De Britsche gezant aan dit hof, markies *v. Clanricarde*, alsmede de prins *Butera*, gezant des konings van beide Siciliën, en de baron *Schimmelpenninck v. d. Oye*, gezant van den koning der Nederlanden, verlaten voor eenigen tijd deze residentie.

Onze dagbladen deelen de volgende keizerlijke ukase van 12 (24) april mede, waarbij de uitvoer van opium naar China streng verboden wordt: » Reeds op de tijding dat de Chinesche regering den invoer van opium in China verboden had, werd, tot meerdere bevestiging der van

oudsher tusschen Rusland en het Chinesche rijk bestaande eendragt en in het belang der wederzijdsche grens-betrekkingen en des handels van beide landen, op Ons bevel, aan de betrokken overheden aanbevolen streng te waken dat er geen opium over de grenzen naar China gebragt werd; daar echter dit verbod tot nog toe niet afgekondigd en het onze wensch is dat hetzelve ter behoorlijke betrachting in het geheele rijk bekend zij, zoo bevelen wij den dirigerenden senaat de noodige beschikking te nemen ter volvoering van dezen onzen wil."

(*Pr. St. Z.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, 14 *mei*. Reeds een paar jaren geleden sprak men van het voornemen des Russischen hofs om de grootvorstin *Olga* aan eenen aartshertog van Oostenrijk uit te huwen. Men herinnert zich de uitnoodiging van eenen zoon des aartshertogs *Karel* naar Petersburg, waarbij den prins buitengewone eer werd bewezen. Als de onderhandeling toen niet tot stand kwam of verdaagd werd, zoo schijnt zij nu haar beslag te naderen. De reis van den veldmaarschalk vorst *Witgenstein*, over Weenen, moet hoofdzakelijk die aangelegenheid ten doel hebben.

(*L. A. Z.*)

PRUISSEN.

Keulen, 22 *mei*. Een groot gedeelte der aanzienlijke machinen-fabriek van wijlen den heer *John Cockerill* te Seraing, gaat naar Weenen. 4000 centners machinerie zijn door een expediteur hier ter stede ter verzending aangenomen.

Keulen, 23 *mei*. De toebereidselen tot ons groot muziekfeest, hetwelk op de twee Pinksterdagen plaats hebben zal, zijn bijna afgeloopen. Vermoedelijk zal het getal medewerkers dat van alle vorige jaren overtreffen, daar er nagenoeg 800 kunstenaars en dilettanten vereenigd zullen zijn.

(*Köln. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, 22 *mei*. Hevig is de toon, dien de torybladen bestendig tegen de bewindslieden voeren; betoogende zij vooral, dat het ongezien is in de parlementaire geschiedenis van dit rijk, dat ministers, na eene nederlaag van zoo veel gewigt als verleden week geleden te hebben, nog aan het bestuur zijn gebleven. De *Times* opent heden zijne kolommen met een artikel, waarin hij beweert, dat het ministerie *Melbourne* beroering zoekt, omdat veerkracht aan hetzelve faalt, en omdat al deszelfs pogingen binnen en buiten 's lands verlamd zijn. Het blad geeft daarna een overzigt van den stand onzer buitenlandsche aangelegenheden, waarin echter alleen de donkere zijde wordt opgehaald. Zoo doet zich daarin de strijd met China voor als onbeslecht en onze expeditie overgegeven aan de listen en den wraaklust der Chinezen; — in Turkije de hernieuwing van den oproerigen geest onder de Christen-bevolking, die misschien door Rusland is aangestookt of althans tot voordeel van dat land zal uitloopen; — de zege in Afghanistan als eene bloote vertooning, als een poppenspel; — Britsch Indië altijd bedreigd en eene expeditie van 10,000 man noodwendig om het Britsch gezag in Indië te handhaven. De *Times* vergelijkt niet zeer sierlijk de ministers met lieden, die zich in eenen poel hebben gestort, en zich daarin rondwentelen, maar al verder en verder in het slijk geraken, ten spot van het volk, dat hun alle vertrouwen ontzegd heeft, en hen niet uit het gevaar wil redden. Dat de ministers nu zoo geheel het vertrouwen des volks derven, is onwaar, maar dat zich de magt tegen hen welgesloten en krachtig voordoet, is zeker het geval. De *Times* vleit zich overigens met de zege voor de Torys bij de verkiezingen, ja stelt die als onvermijdelijk voor.

— Eergisteren heeft de jaarlijksche vergadering plaats gehad van het Britsche en buitenlandsche matigheidsgenootschap, dat alhier is gevestigd. Blijkens het daarin uitgebragt verslag zijn sedert de oprigting van dit genootschap bereids 2,814 bier-tapperijen gesloten; was de bevolking van de omgevingen dezer hoofdstad met 267,228 zielen vermeerderd; waren de gevallen van dronkaards, die gevat waren, in het afgeloopen jaar 4,764 minder geweest dan in het jaar te voren, en de gevallen van ongeregeldheden 3,700 minder dan in 1839. In 1840 waren 766,785 schepels mout minder in dit rijk tot brouwing gebruikt dan in 1839, toen de hoeveelheid 32,658,952 schepels bedroeg. Alleen in Ierland zijn 534,317 schepels minder dan in 1840 gebruikt; in Schotland echter maar 32,768 minder. Overigens breidt zich dit genootschap in en buiten het rijk hoe langer hoe meer uit.

FRANKRIJK.

Parijs, 22 *mei*. Gisteren bij het vertrek van den post was de minister van koophandel, de heer *Cunin Gridaine*, op het spreekgestoelte, om het ontwerp-handelstraktaat met Nederland te ondersteunen. Hij betoogde nog, dat het leven van het zeehandelsbelang het belang van onzen handel in het algemeen is, dat die beide belangen zoo naauw met elkander verbonden zijn, dat het eene niet bloeijen kan wanneer het ander kwijnt; de beweging der zeehavens wordt te weeg gebragt door de beweging van handel en nijverheid, en deze wederom geeft aan handel en nijverheid eene gunstige en nuttige impulsie. De minister onderzocht vervolgens al de tegenwerpingen, die tegen het wetsontwerp gemaakt zijn; en deed daarvan het nut en het gewigtige voor Frankrijk uitkomen. Hij betoogde, dat het belang van Frankrijk de voornaamste grondslag van het met de Nederlandsche regering gesloten traktaat is, en dat de opofferingen van onzen kant daarbij ruim opgewogen worden door de voordeelen, welke onze binnenlandsche handel en de zoo gewenschte ontwikkeling onzer marine daarvan te wachten hebben.

Na nog twee redevoeringen van de heeren *Estancelin* en *Tesmières* gehoord te hebben, waarvan de eerste tegen, de tweede voor het wetsontwerp sprak, vroeg de heer *Thiers* het woord, om als president van het kabinet, onder hetwelk het onderhavige traktaat gesloten is, dienaangaande eenige ophelderingen te geven. Hij meende vooreerst aan de Nederlandsche regering verschuldigd te zijn te verklaren, dat zij bij de langdurige onderhandelingen, die de sluiting van het traktaat voorafgegaan zijn, zich steeds met de grootste loyauteit heeft gedragen. Wel is in het traktaat niet alles voordeel voor Frankrijk, doch het zoude belagchelijk wezen om in een handelstraktaat al de voordeelen op ééne zijde te brengen, en niets is billijker dan dat eene inwilliging door eene andere worde beantwoord. Vóór de sluiting van dit traktaat waren onze betrekkingen met Holland allerdroevigst en op een stelsel van volstrekt verbod gegrond. De Rijnvaart was gesloten voor de koloniale voortbrengselen; de in fabrieken zoo rijke Elzas mogt geene baal katoen ontvangen dan met goedvinden der zeehavens, terwijl Zwitserland langs den Rijn onbelemmerd de katoenen van Liverpool en de verwstoffen ontving. Deze staat van zaken was zoo ergerlijk en onbillijk, dat, al bestond er ook geene reciprociteit, daaraan een einde had behooren gemaakt te worden. Wat de vermindering van zeevaartsregten op de Nederlandsche schepen betreft, deze werd vergoed door de vermindering van regten in Nederland op de Fransche wijnen.

Heden werden de beraadslagingen voortgezet.

De heer *Wustemberg* betoogde dat de zeevaarts-kwestie een dubbel belang, het handels-belang en het staatkundige belang, opleverde. Wel verre van begunstigd te worden, wordt onze koopvaardijvloot in eenen minder gunstigen toestand dan dien der overige Europische staten geplaatst. De katoen-monopolie, welke men voor den Elzas als zoo hatelijk heeft doen voorkomen, was eigenlijk slechts eene premie van 3 pCt. De stoomkustvaart schijnt het voorwerp eener speciale aandacht geweest te zijn van hen, die het traktaat gesloten hebben, doch ten dezen opzigte kan men zich, even als de heer *Thiers*, door middel van de optiek der tribunen grootelijks bedriegen.

Na nog eenige min beduidende redevoeringen ging de Kamer over tot de behandeling der artikelen, en wel eerstelijk tot die van artikel 1, aldus luidende:

» De voortbrengselen, bedoeld bij artikel 22 der wet van 8 april 1816, uit de Nederlandsche havens langs den Rijn of de Moezel onder Fransche of Nederlandsche vlag, aan de bureaux van Straatsburg en Sierck komende, zullen toegelaten worden tegen betaling der regten gelegd op de uit Europische entrepôts onder Fransche vlag aangebragte ladingen."

De heer *Jacques Lefebvre* stelde als amendement voor om dit artikel door het volgende te vervangen.

» De voortbrengselen, bedoeld bij artikel 22 der wet van 28 april 1816, zullen aan de bureaux van Straatsburg en Sierck ten invoer toegelaten worden tegen betaling der regten, op vreemde vlag gelegd."

De minister van buitenlandsche zaken zeide, dat, bijaldien hij in het tractaat de door den heer *Lefebvre* voorgestelde bepaling had aangetroffen, hij dezelve ongetwijfeld zoude ondersteunen als eene voor Frankrijk meer gunstige voorwaarden; maar naar hetgeen de heer *Thiers* verzekert, was het onmogelijk die voorwaarde te bedingen; en onder die omstandigheden gelooft de minister in het belang van het geheele traktaat dit amendement, gelijk elk ander amendement, te moeten tegenspreken. Men mag zich niet vergissen, het geldt hier een reeds gesloten traktaat, hetwelk, bij de geringste verandering, geheel vervalt. Men moet het traktaat aannemen, zoo als het daar ligt, of het denkbeeld van traktaat opgeven. De Kamer kan ten dezen opzigte kiezen, en niemand kan hare keuze belemmeren, maar ook alleen deze keuze blijft haar over. De kwestie komt dus eindelijk hierop neder: Heeft Frankrijk er toereikend belang bij om het tractaat aan te nemen? Doch daarbij moet men niet de plaatselijke belangen van ettelijke streken, maar het algemeen belang des lands in aanmerking nemen. De regering is van hare zijde overtuigd, dat Frankrijk bij de aanneming groot staatkundig belang heeft, en dat dit de kamer tot de goedkeuring van hetzelve moet bewegen. De minister trad voorts in een onderzoek van de bestaan hebbende betrekkingen tusschen Frankrijk en Nederland en bewees daaruit, dat het tractaat verre is van nadeelig te zijn, gelijk men het heeft willen doen voorkomen. Uit dien hoofde ondersteunt de regering het tractaat en stelt ook aan de kamer de aanneming voor.

De heer *Mermillod* hield zich overtuigd, dat, bijaldien het traktaat verworpen wierd, het onder meer gunstige omstandigheden weder zou kunnen opgevat worden, en de heer *Thiers* heeft zelfs eens beweerd, dat hij zich bij het sluiten des traktaats een weinig te zeer heeft gehaast, en dat hij op eenige voorname punten heeft toegegeven, omdat de politieke gebeurtenissen destijds zijne aandacht geheel tot zich trokken. De spreker bestreed dienvolgens het wetsontwerp, in de overtuiging dat het tegenwoordige kabinet in eene betere gesteldheid geplaatst is om op nieuw te onderhandelen. Het regt der Kamer is in zijn geheel, en de minister van buitenlandsche zaken, door zich bij voorbaat tegen elk amendement te verzetten, heeft dit regt verkort.

De Kamer nu tot de stemming overgegaan zijnde, werd het amendement met eene groote meerderheid verworpen. Het artikel zelf werd aangenomen en de Kamer ging dadelijk over tot de behandeling van art. 2, aldus luidende:

» De tegenwoordige invoer-regten worden met een derde verminderd op het loodwit en de harde kaas van Nederlandsche fabrieken, waarvan de invoer regtstreeks uit de Nederlandsche havens, over zee, hetzij onder Nederlandsche, hetzij onder Fransche vlag zal hebben plaats gehad."

De heer *Lestiboudois* sprak tegen dit artikel. De heer *Delespaul*, zonder hetzelve goed te keuren, voeral ten aanzien van het loodwit, meent echter geene wijziging te moeten voorstellen, uit vrees om het bestaan van het geheele traktaat gevaar te doen loopen. Hij vergenoegde zich met der regering wel aan te bevelen om de noodige voorzorgen te nemen, ten einde de aangewezen ongerieven te verminderen. (*De zitting duurt voort.*)

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 23 *mei*. Bij Zr. Ms. besluit is bepaald: 1°. dat het koninklijk besluit van 2 julij 1822 (*Staatsblad* n°. 16,) betrekkelijk het doen drukken en uitgeven van staatsstukken door particulieren, ingetrokken en buiten effect gesteld wordt; 2°. dat insgelijks worden ingetrokken en buiten effect gesteld alle verdere besluiten, genomen op grond van gemeld besluit van 2 julij 1822, en die, overeenkomstig art. 3 van hetzelve, in het *Staatsblad* zijn vermeld.

— Bij een ander besluit wordt, bij uitbreiding van § 2 van Zr. Ms. besluit van 12 junij 1839, het kantoor Sittard in Limburg insgelijks opgenomen onder de daarbij aangewezen kantoren van invoer aan de landzijde voor accijnsgoederen, overeenkomstig artikel 37 der algemeene wet van 26 augustus 1832, (*Staatsblad* n°. 38).

— Heden morgen is de baron *van Omphal*, adjudant van Z. M. koning *Willem Frederik* graaf *van Nassau*, uit Berlijn in deze residentie aangekomen.

— Heden middag heeft Mgr. *Antonucci*, kamerheer-honorair van Z. H. den paus *Gregorius XVI*, die gedurende eene reeks van jaren als zaakgelastigde van den kerkelijken staat bij het Nederlandsche hof gefungeerd heeft, en die benoemd is tot bisschop van Montefeltre, in de pauselijke staten, deze residentie verlaten.

— Naar men verneemt, is de schout-bij nacht *Arriëns*, adjudant van Z. M. den koning, door Z. M. benoemd tot commandant van het eskader, met hetwelk Z. K. H. prins *Hendrik* eenen kruistogt in de Noordzee zal doen. Genoemde commandant zal zijne vlag hijschen op het fregat *de Rijn*, waarover het bevel door prins *Hendrik* zal gevoerd worden.

— De kapitein-luitenant ter zee *F. W. Freudenberg*, thans provisioneel belast met het bevel over het fregat *Palembang*, en daarvan met den 20sten dezer eervol ontslagen, is met den 21sten daarop volgende dat bevel opgedragen aan den kapitein ter zee *H. Rietveld* die zich thans op non-activiteit bevindt.

— Volgens de *Javasche Couranten*, van den 9den en 13den januari, is, bij publicatie van Zijne Exc. den waarnemenden gouverneur-generaal, bekend gemaakt het koninklijk besluit van den 3den october laatstleden, waarbij tot vice-president van den raad van Nederlandsch-Indië benoemd wordt het lid van dien raad, mr. *P. Merkus*, met bepaling, dat Zijn Hoog Ed. Gestr., in afwachting van Zr. Ms nadere beschikking omtrent de opengevallen waardigheid van gouverneur-generaal van Nederlandsch-Indië, die functiën zal uitoefenen: waarna Zijn Hoog Ed. Gestr., op den voet en de wijze, bij het reglement op het beleid der regering, gemelde functiën heeft aanvaard.

Helder, 22 mei. Gisteren is, met adsistentie van Zr. Ms stoomschip *Etna*, gekommandeerd door den kapitein-luitenant ter zee *van Franck*, en van de stoomboot *Noord-Holland*, gevoerd door kapitein *Duinker*, ter reede alhier aangekomen het koninklijke Fransche fregat *la Belle Poule*, gekommandeerd door Z. K. H. den prins *de Joinville*, vergezeld van de brik *le Cassard*.

Bij het binnenkomen is Z. K. H. met salutschoten, zoo van het fort Kijkduin, als van de alhier ter reede liggende schepen en vaartuigen van oorlog verwelkomd geworden, welk salut op de gebruikelijke wijze is beantwoord.

Z. Exc. de ambassadeur van Frankrijk begaf zich terstond, vergezeld van den heer consul-generaal van dat rijk, aan boord van *la Belle Poule* om bij den prins hunne opwachting te maken.

Heden morgen begaven zich de kommanderende officieren van Zijner Majesteits zeemagt, vergezeld van de bevelhebbers der alhier gestationeerde schepen en vaartuigen van oorlog, aan boord van het fregat *la Belle Poule*, om Z. K. H. te verwelkomen, waarna Hoogstdezelve Zr. Ms ter reede liggende schepen en vaartuigen van oorlog met een bezoek vereerde, waarbij Z. K. H van elken bodem met den aan zijnen hoogen rang verschuldigde eerbewijzen en salutschoten werd ontvangen en begroet, hetwelk telkens door het fregat *la Belle Poule* werd beantwoord.

Na de gemelde bodems met belangstelling te hebben bezigtigd, is Z. K. H. omstreeks 12 ure, vergezeld van Z. Exc. den heer ambassadeur, den heer consul-generaal van Frankrijk en officieren der Fransche bodems aan het Nieuwe Diep aan wal gestapt, alwaar Hoogstd. door Z. E. den heer staatsraad gouverneur der provincie Noord-Holland en den provincialen kommandant, vergezeld van de ter dezer plaatse aanwezige autoriteiten, werd ontvangen en met gepaste aanspraken begroet, hetwelk door Z. K. H. op de minzaamste wijze werd beantwoord.

Daarna werd Z. K. H. in het maritime directiehuis geleid, alwaar de plaatselijke, maritime, civiele en militaire autoriteiten door de provinciale autoriteiten aan hoogstdenzelven werden voorgesteld.

Vervolgens bezigtigde Z. K. H. met de meeste belangstelling, de maritieme etablissementen en de verschillende fortificatiewerken, bij alle welke gelegenheden aan den prins de aan hoogstdeszelfs rang verschuldigde militaire eerbewijzen werden toegebragt.

Nadat Z. K. H. zich wederom aan boord van het fregat *la Belle Poule* had begeven, hadden H. E. de Fransche ambassadeur en staatsraad gouverneur, de heeren provinciale kommandant, consul-generaal en de plaatselijke, maritieme, civiele en militaire autoriteiten de eer met hoogstdenzelven het middagmaal te gebruiken, na afloop van hetwelk Z K. H. zich begaf in het door Z. M. den koning ter beschikking van hoogstdenzelven gestelde jagt *Batavia*, hetwelk voor deze gelegenheid werd gekommandeerd door den luitenant ter zee der 1ste klasse jhr. *Dedel*, met hetwelk Z. K. H heden avond in gezelschap van H. E de heeren ambassadeur van Frankrijk en staatsraad gouverneur der provincie, benevens de heeren provinciale kommandant en consul-generaal van Frankrijk van hier zijn vertrokken, om, naar men verneemt, Amsterdam, 's Gravenhage, Rotterdam en andere steden van ons vaderland met een bezoek te vereeren.

Z. K. H. heeft aan den heer burgemeester dezer gemeente eene niet onbelangrijke somme gelds in goud ter uitdeeling aan de armen doen ter handstellen.

Dit blijk van weldadigheid, het belangwekkend uiterlijk, maar vooral de aller aandacht trekkende minzaamheid van Z K H. zullen hoogstdeszelfs vereerend bezoek ter dezer plaatse in langdurig aandenken houden.

Amsterdam, 23 mei. Heden morgen ten 9 ure is Z. K H. de prins *van Joinville* alhier gearriveerd en heeft zijnen intrek genomen bij den heer *Brack*, in het hôtel *de Doelen*, in de Doelenstraat. Z K. H. was vergezeld door Z. Exc. den heer gouverneur der provincie, benevens twee officieren, welke Z. M. tot 's prinsen ontvangst naar den Helder had afgevaardigd, gelijk ook door Z. Exc. den heer ambassadeur *Bois le Comte*, en den heer consul-generaal *de Cazes*. Aan den Doelen is de prins door den heer schout-bij-nacht *Roepel* en den heer commandant der stad ontvangen. Na gedejeuneerd te hebbben, heeft Z. K. H. zich naar het museum, vervolgens naar de roomsch katholieke kerk op de Boommarkt, en ten één ure naar Broek en Zaandam begeven. Heden middag zal Z. K. H. het diner nemen bij den heer *de Cazes*.

Ten 6 ure begaf zich de prins, steeds door hetzelfde gezelschap gevolgd, naar 's lands werf, alwaar Z. K H., opgewacht door den schout-bij-nacht *de Man*, die de aanwezige zee-officieren aan H. D. voorstelde, met de grootste belangstelling al de bijzonderheden dier schoone inrigting bezigtigde, daarbij herhaaldelijk blijken van ervarenheid en kunde te kennen gevende. Van daar begaf de prins zich met zijn gevolg naar het entrepôt-dok, alwaar Z. K. H, door de directie ontvangen werd, en de magazijnen enz. naauwkeurig bezigtigde. Na nog den Zoölogischen tuin *Natura Artis Magistra* bezocht te hebben, is de prins ten 10 ure, vergezeld van zijne adjudanten en den baron *Bois-le Comte*, naar 's Hage vertrokken, alwaar Z. K. H. zijnen intrek bij den genoemden Franschen gezant zal nemen.

Van den heer gouverneur afscheid nemende heeft de prins zijn leedwezen herhaaldelijk betuigd dat de tijd het hem niet veroorloofde om de merkwaardigheden onzer hoofdstad meer in het bijzonder te bezigtigen; maar dat Z. M. hem heden namiddag ten 3 ure was wachtende en hij zich daarom haastte aan die vereerende uitnoodiging te beantwoorden. Intusschen is het mogelijk dat Z. K. H., bij hoogstdeszelfs terugkomst, eenigzins langer in onze hoofdstad zal vertoeven.

De prins *de Joinville* is een schoon jong man van een belangwekkend uiterlijk; zijne manieren zijn passend aan zijnen rang en zijne minzaamheid wordt hoog geroemd door allen die de eer hadden Z. K. H. te naderen.

Mengelwerk.

Geregtelijke statistiek.

Overzigt der bij het Hof en de Regtbanken in Overijssel *behandelende criminele en correctionele zaken.*

(Ontleend aan de breedvoerige opgave deswege, voorkomende in het *Overijsselsch Jaarboekje* van 1841.)

Dit overzigt loopt over de twee jaren, gedurende welke wij onder de nieuwe wetgeving leven, en wel afzonderlijk over de tijdvakken van af 1 october 1838 tot 30 september 1839, en van af 1 october 1839 tot 30 september 1840.

A *Staat der misdrijven* (1) *in Overijssel, ter kennis der justitie gebragt, van* 1 *oct.* 1838 *tot* 30 *sept.* 1839, *en van* 1 *oct.* 1839 *tot* 30 *april* 1840.

	1e jaar.	2e jaar.
Getal der misdrijven, waarvan personen zijn aangeklaagd geworden	508.	684.
Waarvan de daders onbekend zijn gebleven (2)	121.	184.
Totaal	629.	868.
Getal der personen, aangeklaagd wegens bovenstaande misdrijven	641.	826.

Verdeeling van het getal misdrijven en dat der aangeklaagde personen in de drie Arrondissementen.

a. Getal misdrijven.		
Arrondissement Zwolle	216.	309.
» Deventer	186.	248.
» Almelo	227.	311.
Totaal	629.	868.
b. Getal aangeklaagden.		
Arrondissement Zwolle	215.	278.
» Deventer	154.	208.
» Almelo	272.	340.
Totaal	641.	826.

B *Staat, aanwijzende den loop der zaken, voor zoo verre daarvan personen beticht werden.*

a. GETAL DER MISDRIJVEN.		
1. Na onderzoek niet verder vervolgd	44.	47.
2. Verwezen naar den procureur-gener.	47.	41.
3. Ter correctionele teregtzitting behandeld	417.	595.
Totaal	508.	683.
b. GETAL DER PERSONEN.		
1. Aangeklaagd van misdrijven welke na onderzoek niet verder zijn vervolgd	54.	64.
2. Verdacht van misdrijven, waarop verwijzing naar den procur.-gener. volgde	56.	42.
3. Verdacht van misdrijven ter correctionele teregtzitting behandeld	531.	720.
Totaal	641.	826.

C. *Staat van den uitslag der ter correctionele teregtzitting behandelde misdrijven.*

(Zie no. 3 van staat B.)	1e jaar.	2e jaar.
Misdrijven, ter zake waarvan de beklaagden zijn vrijgesproken of ontheven	93.	102.
Misdrijven, ter zake waarvan veroordeelingen zijn geschied	324.	493.
Totaal der behandelde misdrijven.	417.	595.
Vrijgesprokene beklaagden	158.	169.
Veroordeelde beklaagden	373.	551.
Totaal der beklaagden, op de correctionele teregtzitting te regt gestaan	531.	720.
UITGESPROKENE STRAFFEN.		
Gevangenis van één jaar en minder	235.	285.
Meer dan één jaar	7.	13.
Geldboeten alleen	131.	253.
Arrondiss. Zwolle, vrijgesproken bekl.	35.	40.
veroordeelde »	147.	206.
» Deventer, vrijgesproken »	13.	13.
veroordeelde »	102.	166.
» Almelo, vrijgesprokene »	110.	116.
veroordeelde »	124.	179.

D. *Verderen loop der zaken, welke door de regtbanken zijn geoordeeld van zoodanigen aard te zijn, dat het hof daarvan behoort kennis te nemen, en die mitsdien verwezen zijn naar den pr.-gen.*

Zaken	Misdr.	Pers.	Misdr.	Pers.
waaromtrent de raadkamer van het hof geene termen tot teregtzitting heeft gevonden	3.	4.	1.	1.
Id. naar de openbare teregtzitting verwezen	44.	52.	40.	41.

E. *Uitslag der naar de openbare teregtzitting van het hof van Overijssel verwezene zaken.*

Misdrijven, ter zake waarvan de beschuldigden zijn vrijgesproken of ontheven	3.	33.
Idem, ter zake waarvan besch. zijn veroordeeld	39.	35
Idem, waarvan de daders, ofschoon bekend, voortvlugtig zijn	2.	2.
Totaal der *misdrijven* door het hof naar de openbare teregtzitting verwezen	44.	40
Wegens het getal misdrijven zijn:		
Vrijgesproken	12.	8.
Veroordeeld	38[a]	31[b]
Voortvlugtig	2.	2.
Totaal der *personen*, wegens misdrijven door het hof naar de openbare teregtzitting verwezen	52.	41.
Uitgesprokene straffen.		
Schavotstraf	12.	11.
Eerloosverklaring	7.	1.
Tuchthuisstraf van vijf jaren en daarboven	13.	10.
idem beneden de vijf jaren	8.	7.

a Onder deze 38 veroordeelden waren er 5, die reeds vroeger wegens misdaad veroordeeld waren.

b. En onder deze 31 waren 3 zoodanigen.

	1e jaar.	2e jaar.
Gevangenisstraf uit hoofde van verzachtende omstandigheden (art. 209 W. v. Sv.).	8.	9.
idem vermits het misdrijf daarmede bedreigd wordt	9.	5.
Wederspannig-verklaring	2.	2.

NB (Misdaden waartegen de dood bedreigd is werden in beide jaren niet behandeld.)

F. *Staat der correctionnele zaken, welke in hooger beroep bij den hove zijn behandeld geworden.*

Getal vonnissen waartegen hooger beroep bij den hove is aangeteekend	20.	31.
door het openbaar ministerie	15.	21.
» de veroordeelden	5.	5.
» beiden	5.	5.
Vonnissen door het hof *bekrachtigd*	7.	6.
» » » » *vernietigd* (3)	13.	25.

G. *Staat van den ouderdom en het geslacht der in Overijssel veroordeelde personen.*

	1e jaar.	2e jaar.
Mannen	364.	506.
Vrouwen	49.	78.
Totaal.	413.	584.

	1e jaar. Mannen	1e jaar. Vrouwen	2e jaar. Mannen	2e jaar. Vrouwen
beneden de 16 jaren	21.	2.	15.	4.
van 16 tot 20 »	43.	1.	42.	5.
» 20 » 30 »	98.	15.	135.	12.
» 30 » 40 »	96.	11.	109.	23.
» 40 » 50 »	50.	7.	90.	10.
» 50 » 60 »	27.	7.	37.	11.
» 60 » 70 »	7.	1.	17.	4.
» 70 en daarboven	4.	»	4.	»
Onbekend gebleven ouderd.	18.	5.	57.	9.
Wegens wanbedrijf waren veroordeeld	338.	43.	484.	71.
Wegens misdaad waren veroordeeld	26.	6.	22.	7.

H. *Soort van misdrijven, ter zake waaraan veroordeelingen hebben plaats gehad.*

A. *Wanbedrijven.*	1e jaar.	2e jaar.
Wanbedrijven betrekkelijk het houden der acten van den burgerlijken stand.	»	1.
Ongewapende rebellie	1.	»
Feitelijkheden en gewelddadigheden jegens magistraats-personen.	2.	1.
Feitelijkheden tegen openbare ambtenaren.	16.	15.
Ontvlugting van gevangenen door middel van braak.	»	1.
Inbreuk op de vrije godsdienst-oefening	»	1.
Landlooperij	2.	3
Bedelarij.	8.	6.
Verboden vereenigingen of bijeenkomsten.	»	10.
Toebrengen van kwetsuren, slagen of stooten	105.	147.
Onwillige nederlaag (manslag).	2.	»
Verwonding door onvoorzigtigheid	1.	1.
Openbare schennis der eerbaarheid.	1.	»
Inbreuk op de wetten over het begraven.	1.	1.
Laster.	6.	12.
Beleediging.	10.	9.
Diefstal	52.	50.
Eenvoudige bankbreuk.	»	1.
Opligting.	4.	1.
Misbruik van vertrouwen.	4.	1.
Verwoesting van te veld staande gewassen of plantsoen	»	1.
Inbreuk op de verordeningen op het houden van beleen- en pandhuizen.	1.	»
Vernieling van afsluitingen.	3.	4.
Onwillige brandstichting.	»	1.
Inbreuk der verordeningen ten aanzien der vee-ziekten	1.	1.
Houtstrooperij.	9.	1.
Onbevoegd uitoefenen der vroedkunde.	1.	»
Weigeren van tol.	1.	»
Overtreding der verordeningen op de wegen.	8.	3.
Ongeoorloofde verveening.	10.	9.
Overtreding der bepalingen op het stuk der maten en gewigten	43.	177.
Overtreding der wetten op de in- en uitgaande regten en accijnsen	31.	31.
Verzuim van aangifte van de geboorte van een kind	12.	6.
Verzuim van aangifte voor de loting der nationale militie	2.	»
Overtreding der gezondheids-wetten	»	2.
B. *Misdaden.*		
Valschheid in geschrift	2.	»
Diefstal in herbergen	9.	4.
Diefstal in dienstbaarheid	6.	4.
Diefstal van vee uit de weide	»	1.
Diefstal met andere verzwarende omstandigh.	10.	21.
Herhaalde overtreding der wetten op de in- en uitgaande regten en accijnsen	1.	1.
Toebrengen van kwetsuren, slagen en stooten, waardoor eene ziekte of beletsel van te werken ontstaan is van meer dan twintig dagen	»	2.
Totaal	365.	530.

(1) Onder *misdrijven* zijn hier begrepen de *misdaden* en *wanbedrijven*, doch *niet* de strafzaken van zoodanigen aard, dat zij voor kantonregters behandeld worden.

(2) Deze misdrijven, waaronder 118 diefstallen in kolom 1, en 182 in kolom 2, zijn grootendeels ten platten lande gepleegd.

(3) Onder de in beide kolommen vermelde vernietigde vonnissen zijn er eenige, die, voor zoo verre de *qualificatie* van het misdrijf betreft, zijn *vernietigd*; doch waarvan de hoegrootheid der straf niets of ten minste zeer weinig is veranderd geworden.

Rusland en de Tscherkessiërs.

(*Zie n°. 95.*)

De echte Tscherkessiërs bewonen de dalen, die door het bij Anopa beginnende en op geringen afstand met de zee evenwijdig loopende gebergte, naar de zeezijde gevormd worden, en zij breiden zich noordwaarts op den zuidelijken oever van de Kuban uit, tot op het punt waar de Laba in deze uitstroomt en de Russen op den regter (niet op den linker) oever de vesting Ustlabinsky (Labamond) gesticht hebben. Zij zijn in eene menigte stammen verdeeld, van welke — in het zuiden beginnende — de Ardochuatschers, Ubychiers, Natochuatschers, Schapsugiers, Pschedugiers, Hattuquachers en Kamurquachers de voornaamste zijn. In den uithoek, die door de genoemde stammen omringd wordt, wonen de moedige Abadsechiers. Nogajers en Abassiers scheiden de Tscherkessische stammen van de Kabarden, die aan den zuidelijken oever der Melka, aan de Baksan, Tschegen en aan de Terek wonen.

Het land, dat door de Tscherkessiërs bewoond wordt, is alleenlijk naar de zijde van de Kuban vlak; maar ook daar maken onmetelijke vlakten aan vreemde en met het land niet naauwkeurig bekende legers het doortrekken moeijelijk. Toen de Russen voor den Poolschen opstand eenen landweg van Tschernomorie (het land der Kozakken aan de Zwarte zee) naar de tweede vesting aan de kust van Tscherkessië, naar Gelentschik, zochten, en van het dorp aan de Olga (Olginskaia Stanitza) den loop van de Abin volgden, konden zij de wagens niet medevoeren; en toen PASKEWITSCH in het volgende jaar toch wegens de meerdere kortheid dezen weg nam, werden vele menschen door de vreesselijke inspanningen van eenen marsch door moerassen, en door de omzwervende Tscherkessiërs gedood. Ook de hoek in het oosten van Tscherkessië, waar zich de hoofdstroomen van de groote Kabarda met de Melka, en dezen zich met de Terek vereenigen, en die hierom den naam Beschtarmak (de vijf monden) gekregen heeft, is gedeeltelijk eene moerassige vlakte. Het overig gedeelte van Tscherkessië wordt in het oosten door het voorgebergte (het zoogenaamde zwarte gebergte) en door den evenwijdig met de zee loopenden Kaukasus doorsneden, en bestaat meestal slechts uit enge dalen, die naauwelijks aan de Tscherkessiërs vergunnen, er hunne woningen in te bouwen. Slechts hij, die van de jeugd af aan gewoon was in die kloven rond te klouteren, en van de steile afgronden niet duizelt, kan zonder gevaar dit wildromantische land doorwandelen.

Hieruit volgt dat het verwijt van Europa onregtvaardig moet toeschijnen, dat de Russen, zoo zij al niet laf zijn, toch ook niet dapper kunnen zijn, daar zij reeds zoo lang en met ontzaggelijke hulpmiddelen te vergeefs beproefd hebben de Tscherkessiërs te onderwerpen. Evenmin als NAPOLEON's dappere scharen, na door geheel Europa lauweren geplukt te hebben, tegen de guerillas in Spanje en Tyrol iets anders vermogten dan de grootere steden te bezetten, evenmin zouden de in den oorlog vergrijsde Russische soldaten iets kunnen uitrigten, als zij niet door den tijd eene nieuwe wijze van krijgvoeren hadden aangenomen. De Tscherkessiërs weten wel dat zij in het open veld tegen de in getal en krijgskunde overmagtige Russen niet bestand zijn, en zij vermijden dus iederen geregelden veldslag. Een beslissende slag kan dus nooit geleverd worden. Overigens leven de Tscherkessiërs door het land verstrooid, bezitten noch steden, noch handel en nijverheid, en hun landbouw is zoo gering, dat het koren naauwelijks in hunne eigene behoefte voorziet. Hunne uitgestrekte dorpen hangen meestal tegen de bergen, en zijn zoo eenvoudig mogelijk.

Eene enkele kamer, in welker midden bijna altijd een groot vuur brandt, dient menschen en vee tot gemeenschappelijke woning. Zonder bijzondere gehechtheid aan eene plaats, verlaten zij die dikwijls vrijwillig en zoeken eene andere op, waarop zij in weinige dagen hun huis bouwen. Hoe dikwijls dus ook de Russen krijgstogten ondernemen, kunnen deze nooit het gevolg hebben als die, welke de Franschen tegenwoordig in Algerië volbrengen, daar de Tscherkessiërs met vrouw en kinderen het vee, hunnen eenigen rijkdom, voor zich uitdrijven en langs ongebaande bergpaden op de hoogste toppen eene veilige wijkplaats zoeken en vinden. Wat van daag door de Russen wordt afgebrand, staat morgen weder daar, als de vijand den rug heeft gewend. Is alles in veiligheid gebragt, dan verlaat de krijgszuchtige Tscherkessiër de zijnen, en loert op eene gunstige gelegenheid om den Russen afbreuk te doen. Volkomen met alle kloven en paden bekend, brandt hij niet eer zijn altijd geladen geweer los, voor hij overtuigd is dat hij het dure kruid niet te vergeefs verspilt. De Tscherkessiër berekent ook de waarde van zijnen kogel en schiet het liefst op officieren. »Wat helpt het ons op soldaten te schieten?" hoorde ik zelf door eenen Tscherkessiër zeggen, »de witte czar (zoo als de keizer nog uit vroegeren tijd genoemd wordt) heeft soldaten genoeg, maar minder goede officieren."

Bij dit alles komt nog de ligchaamskracht der Tscherkessiërs. Men kan met regt beweren dat er geen tweede volk bestaat, dat zich met hen in kracht en moed kan meten. De ongebondene vrijheidsliefde, die sinds duizende van jaren de Tscherkessiërs bezielt, erkent slechts den eigen wil als wet, en als de Arabische schrijver MASSUDI in de tiende eeuw hun een zachtaardig karakter toeschreef, dan liet hij zich vast door de schoone Tscherkessische meisjes, bij wier aanblik hij de godheid prees, verlokken.

Met de woorden gastvrijheid, eerbied voor den ouderdom en wraak, is het wetboek van den Tscherkessiër geschreven. Sedert eeuwen stroopten zij in de noordelijke vlakten, en bouwden platte booten, kamaren (waardoor PLINIUS verleid werd van het volk der Kamariten te spreken) om zeeroverij te plegen. Hiermede kunnen zij ligtelijk op het strand komen, als zij door grootere schepen vervolgd worden. Snel trekken zij deze op het land, en verbergen zich in de ondoordringbare bosschen. Overal speelden de Tscherkessiërs den meester, en hun wil was rondom wet. Is het dus te verwonderen, dat de bitterste haat tegen de Russen, die hun het eerst het handwerk der zeerooverij en van den slavenhandel beletteden, en ook aan hunne invallen groote hinderpalen in den weg stelden, ontstond, en de moedigste verdediging tegen het jaarlijksche indringen van den erfvijand wordt tegenovergesteld? Indien waarlijk deze liefde tot ongebondene vrijheid van edeler natuur ware, als zij waarlijk met vaderlandsliefde verbonden was, dan zouden de Russen oneindig meer hinderpalen ontmoeten. Maar de Tscherkessiër is nog niet beschaafd genoeg, om zijn vaderland als zoodanig te beminnen, en niet in staat een offer aan het algemeene welzijn te brengen. Eerst de jongste tijd heeft de Tscherkessiërs naauwer verbonden, maar ons ook geleerd hoe zwak die band is. BELL heeft gedurende zijn geheel verblijf daarnaar gestreefd, en in hoe verre is het hem gelukt? De Tscherkessiër erkent, gelijk gezegd is, slechts zijnen wil als wet, en hij verzet zich hardnekkig als deze gedwarsboomd wordt. Op zijne krijgstogten verkiest hij, wel is waar, eenen aanvoerder, die in moed uitmunt, en volgt dezen gewillig, maar in het gevecht handelt hij op zich zelven, werpt zijne spiedende blikken naar alle zijden, en vervolgt snel het offer dat hij heeft uitgezocht. De gemeene hen allen bedreigende vijand is de verbreking van den band die hen te zamen houdt, want zonder dien zouden zij zich, misschien weder, als voor korten tijd, onderling bestrijden. Niet zelden verlaten afzonderlijke benden den algemeenen togt, en handelen naar het hun goeddunkt; zoo als dit, bij voorbeeld, bij den in het jaar 1836 voorgenomen inval naar de Kaukasische baden plaats vond, welke inval door mij beschreven en door NEUMANN in zijne brochure p. 85—90 woordelijk wedergegeven is. Van eene vaderlandsliefde, zoo als men die in Europa, begrijpt kan bij de Tscherkessiërs geene sprake zijn. Als de vriendschap of de wraak het eischen, zal iedere Tscherkessiër, zonder dat hij gelooft eene misdaad te begaan, zijn vaderland en zijne landgenooten verraden. Zoo kwam in 1837 een hoofdman der Tscherkessiërs naar Rotschnoiskop (vaste schans) bij den generaal SASZ, met de woorden: »wreek mij aan mijnen vijand, ik ben te onmagtig om het zelf te doen." Deze vijand was een landgenoot, mede een Tscherkessisch opperhoofd, die eenen zijner bloedverwanten gedood had. »Neem eenige honderd man van uwe soldaten en volg mij, ik zal u leiden;" ging hij voort. — Breng dan eerst uwe vrouwen en kinderen in veiligheid, opdat uw vijand aan hen geene wraak neme, en kom met hen tot ons: gaf hem SASZ tot antwoord. »Waarom? vroeg het opperhoofd: mijne vrouwen en kinderen zijn veilig, want ieder Tscherkessiër zou zich schamen aan onschuldigen wraak te oefenen. Ik wil niet tot u overgaan, gij moet mij slechts wreken." — Een aan de Russen vijandig en gevaarlijk opperhoofd had aan eenen man uit de gemeene klasse zijne schoone slavin en tevens zijne wapenen afgenomen. Stil verdroeg de Tscherkessiër zijne smart, verliet zijn vaderland en bad den generaal WELJAMINOFF om wapenen, om daarmede zijnen en der Russen vijand om te brengen. WELJAMINOFF, hem wantrouwende, weigerde die. Twee jaren ging de Tscherkessiër nu in de dienst van eenen Rus, en gaf zich vrijwillig aan de grootste schande over — dienstbaar te zijn — om zijne wraak te bevredigen. Voor het geld dat hij verdiend had kocht hij wapenen en verdween plotseling. Eenige weken later kreeg WELJAMINOFF de tijding, dat een der bitterste vijanden van de Russen vermoord was. (*Slot hierna.*)

Waterhoogte te Arnhem.

Den 25 Mei 1 El 3 Palm 7 Duim; gew. 0 Duim; gev. 1 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 24 MEI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{7}{8}$		
Dito Dito . . » 5 »	$99\frac{13}{16}$	$99\frac{7}{8}$	$99\frac{7}{8}$
Uitgestelde Schuld . . » »	$\frac{7}{8}$		
Kansbiljetten . . . . . f	$24\frac{7}{8}$	$24\frac{15}{16}$	$24\frac{7}{8}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{7}{8}$	
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$74\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$165\frac{7}{8}$	$165\frac{3}{8}$	$164\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{9}{16}$		
Spoorweg Haarlem . . »	92		
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{1}{16}$	$22\frac{3}{16}$	$22\frac{1}{8}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{3}{8}$	$104\frac{1}{2}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{3}{4}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$87\frac{9}{16}$	$87\frac{5}{8}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	$69\frac{1}{4}$	$69\frac{3}{8}$	
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	$105\frac{7}{16}$		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »	$54\frac{5}{8}$		
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$71\frac{3}{4}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.